

Suttungteatret

Suttungteatret er en studiescene på Tangen ved Mjøsa, og er en av virksomhetene innen Ingeborg Refling Hagens kulturarbeid. Dette arbeidet har til hensikt å gi folket tilbake forbindelsen både med med kulturarven og den kunst som skapes idag. I 1948 fikk arbeidet navnet Suttung etter skaldemjoden Odin drakk. Det legges vekt på studiesirkler, opplesningsgrupper og teatergrupper for voksne og barn. Målsettingen er å bevisstgjøre menneskene og frigjøre uttrykksevnen.

I 1965 fikk Suttungteatret fast scene på Tangen Samfunnshus og har siden drevet kontinuerlig teatervirksomhet med innstuderinger og forestillinger. Mest kjent er teatret for sine store oppsetninger av Wergelands og Kincks dramatikk, men har ved siden av dette satt opp en rekke andre skuespill og påtatt seg mange bestillingsoppdrag.

Suttungteatret får fast støtte fra stat, kommune og fylkeskommune, men har foreløpig ingen økonomisk mulighet til å lønne noen av sine 50 faste skuespillere. Teaterarbeidet foregår derfor i helgene, for de fleste vedkommende ved siden av annet lønnet arbeid.

Nærmere opplysninger om teatret fås ved henvendelse til Suttungteatret - 2313 Tangen, tlf. (065) 82 172.

Sats og trykk: Suttung

*Hva om Norges grønne daler
gjestmildt åpnet dem sin bunn?
Hva om engang iblant dets svale blod
fikk litt av det orientale?
Da må kjærlighet kun befale,
ikke lovenes løvemunn.*

H.A.W.

HENRIK WERGELAND

Jødinnen

-elleve blomstrende tornekvister

*en bukkett lyske dikt, enaktere
og prosa*

Suttungteatret

Ved grundig å belyse et annet folks egenart lar Wergeland oss forstå hvilke verdier vi kan få del i ved å åpne oss mot andre. Vi blir gang på gang konfrontert med virkningene av vårt sneversyn og får se hvilke virkninger forfølgelse og uforstand har for det enkelte utsatte menneske. Wergeland viser også hvordan den forfulgte noen ganger makter å svare med et helt motsatt sinnelag, og hans framtidshåp knyttes til det sinnet som makter å forsone og forstå, tross alt.

Dikterens egen kamp for at frihet og rettferdighet også skal gjelde for andre folkegrupper enn vår egen, går som en rød tråd gjennom verket. Han kan gripes av mismot når han ser ondskapen og uforstanden rundt seg, men samtidig har han et lunt humoristisk sideblikk til sine landsmenn, som i den satiriske "Lønne og granen".

I en scene der en protestantisk, en katolsk og en jødisk kvinne møtes på kirkegården, heter det at *her* om ikke noe annet sted, må menneskene kunne innrømme sin felles tilhørighet og avhengighet av hverandre. For oss alle er døden en felles skjebne, og de fattige sekundene vi lever er for dyrebare til å sløses bort i hat og intoleranse. Kirkegården skulle minne oss om dette. "Men skal flammene og sverdet rase utenfor gjerdet? Hva er vel den hele klode annet enn en kirkegård?"

"Jødinnen" kom ut høsten 1844, det året spørsmålet om jødernes adgang til Norge ble behandlet - og avvist - av Stortinget for annen gang. Den såkalte "jødeparagrafen" i Grunnloven, som nektet jødene adgang til landet, ble opphevet noen år etter Wergelands død.

HENRIK WERGELAND:

Jødinnen

- elleve blomstrende tornekvister

- På sykeleiet
- I. Tornekvister?
 - II. Blodet
Del 1: Barnet
Del 2: Jomfruen
 - III. Mødrene
Del 1: Ildebrannen
Del 2: Sammentreffet
Del 3: Takknemlighet
 - IV. Den lykkelige viv
 - V. Sjelekamp og seier
 - VI. Kvinnene på kirkegården
 - VII. Drengen ved "Blåporten"
Del 1: Djurgårdsreisen
Del 2: Avreisen
Del 3: Avhentningen
 - VIII. Røst i ørkenen
 - IX. Jeg er nu sådan jeg!
(Statsøkonomisk)
 - X. Følg kallet!
 - XI. Kått ukrutt
Etterretningen

Medvirkende:

Hanna Elgvin
Svein Gundersen
Karen Høie
Anders Kippersund
Inga Live Kippersund
Magne Kippersund
Stein Kippersund
Sylvi Krokvik
Tore Lahn
Siri Lappegård
Jorunn Skjeggestad
Ingvill Vik
Monika Willén

Instruktør: Svein Gundersen
Innledning: Aslaug Groven Michaelsen

Melodien til "Tornekvister" er skrevet av Dagne Groven Myhren

Forestillinger høsten 1984:

Søndag 9. september kl. 15.00

Søndag 14. oktober kl. 15.00

begge dager på Tangen Samfunnshus.